

Mel. Hvad kan os komme til for nød

1 Hvad kan os komme til for nød
Når Herren selv os føder,
Bespiser os med himmelbrød,
Og til god føde leder?
Vor sjæl og vederkvæger han,
Og læsker os med livets vand,
Og Helligåndens nåde.

2 For dit navns skyld den Helligånd
På sandheds vej os leder,
Og altid er vor trøstermand,
I sorger og i glæder;
Derfor vi ha så frit et mod,
Om døden end for øjne stod,
Thi du er med os, Herre!

3 Vor hyrdes kæp og stav forvist
Os trøster her og straffer,
Når korset dæmper kødets lyst,
At det ej skade skaffer
Mod sjælen ved den synds begær,
Som altid udi kødet er
Sig altid lader kende.

4 Når sorg og modgang er forhånd,
Og troen vil fordrive
Dit hellig' ord os trøste kan,
At vi bestandig' blive;
I sorg vi har og hjertets fred,
Beskærmes fast mod Djævlens vred,
Trods dem, som det vil hindre.

5 Du dækket har for os et bord,
Som os må vel behage,
Det er dig hellig', sande ord,
Som vi i hjertet smage;
Når os angriber Djævlens list,
Da er dit ord vor sjæles Trøst
Alt med din Ånd og nåde.

6 Du salver os med olie sand
Og til det gode skynder;
Den glædens olie er din Ånd,
Som læger vore synder;
Du skænker fast udi vort bryst
Fuld hjertens trøst og Åndens lyst,
Dermed vi døden tvinge.

7 Din godhed og barmhjertighed
Os følger her i live,
Fra nu og indtil evig tid
I Herrens hus vi blive,
Her i den kristne menighed,
Og efter dødens bitterhed
I himmerig med ære.

8 Dertil hjælp, Herre Jesus Krist!
Og vore hjerter tænde
Med tro og kærligheden mest,
At vi din Fader kende
Med dig også den Helligånd,
Med dette ønske kvinde, mand,
af hjertet synger "Amen.

1527, A. Knöpken. Dansk 1569. Her revideret
efter Norske Synodes Psalmebog.